

intersecții

Anisoara Iordache

în hainele cântecului
de fluier
însămânțăm
gândul bun
revigorant

escaladând
muntele interior
gândul
încearcă în foc
răbdarea

înclinare
spre celălalt-
răbdarea și iertarea
îmbracă sufletul
în lumină

călătorind
pe mări zbuciumate
luminile ademenitoare
ale sinelui
sălbătesc firea

tot mai multe
ceasuri digitale
asprimea firii se adâncește
în teama
de a nu atinge țărmul

la țărnm
măslin roditor-
cel în toate puternic ca un leu
l-a cunoscut pe
cel cu totul milostiv

2

nevindecăt de iuțime
soarele
sfărâmă
între degetele de piatră
lumina

până nu începe să bată vântul
fiecare
să se întoarcă către sine
pentru a nu fi învăluit de
întunericul cel dinafară

3

Ghidușii
Printre maci gențiane ciucușoare
Fiecare floare de câmp
E o clapă a unui pian cosmic
Mâinile ochilor noștri
Încântă sufletul
C-o simfonie a culorilor